

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen de vonnissen, op 6 november 2002 en 12 mei 2004 in hoger beroep gewezen door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Leuven.

De eiser voert in een verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

Voorzitter Ivan Verougstraete heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Marc Timperman heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling******Eerste middel***

1. Met verwijzing naar rechtsspraak en rechtsleer oordeelt het vonnis van 6 november 2002 dat men niet als ingesloten wordt beschouwd indien men tegen geringe kosten een toegang kan krijgen tot de openbare weg.

Vervolgens stellen de appelrechters vast dat de eiser voor zijn eigendom een uitweg heeft naar de openbare weg, weliswaar tegen betaling van een in betwisting zijnde retributie, en oordelen zij dat de eiser actueel niet ingesloten is.

2. Aldus geven de appelrechters te kennen dat de door de verweerster gevorderde jaarlijkse retributie, waarmee eiser niet akkoord ging, langs de zijde van de eiser geen overdreven kosten veroorzaakt voor het inrichten van een toegang van zijn erf tot de openbare weg.

3. Het middel kan niet worden aangenomen.

Tweede middel

4. Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 9 november 1994 houdende afbakening van de territoriale bevoegdheid van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen verleent aan de rechtsvoorganger van verweerster bevoegdheid over het kanaal Leuven-Dijle.